

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 22Co/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523200763
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2523200763.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudcov: JUDr. Dominika Horváthová a JUDr. Peter Duman v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, E. zastúpený: Mgr. Alica Mendlová, advokátka, so sídlom Riečna 2, Bratislava proti žalovanej: F. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, E. zastúpená: JUDr. Mária Cagalová, advokátka, so sídlom Poľovnícka 10, Nové Mesto nad Váhom, vo veci určenia vlastníckeho práva, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. PN - 6C/16/2023 - 119 zo dňa 26.03.2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal, aby bola žalovanej uložená povinnosť nevstupovať do nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie E., obec E., okres Piešťany, a to na pozemky registra „C“ KN parcelné číslo 1416 vo výmere 522 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo 1417 vo výmere 555 m² - záhrada a do stavby so súpisným číslom XXX postavenej na pozemku parcelné číslo 1416 - rodinný dom, pričom žalobcovi by bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia si žalobca uplatnil v konaní o určenie vlastníckeho práva, ktoré na súde prvej inštancie prebieha od 10.05.2023.

1.1 Svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. e) a f), § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1 až 3, § 329 ods. 1 a ods. 2, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“).

1.2 V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že podľa návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca dňa 14.01.2011 ako darca uzatvoril so žalovanou ako obdarovanou darovaciu zmluvu, ktorou previedol na žalovanú spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 na vyššie uvedených nehnuteľnostiach. Žalovaná bola v čase uzatvorenia darovacej zmluvy manželkou žalobcu, strany sporu sú v súčasnosti rozvedené, pričom maloleté deti súd zveril do výlučnej starostlivosti otca. Žalobca tvrdil, že žalovaná v posledných rokoch sústavne a intenzívne psychicky ako i fyzicky ubližovala žalobcovi ako aj spoločným maloletým deťom strán: G. C., nar. XX.XX.XXXX, H. C., nar. XX.XX.XXXX a B. C., nar. XX.XX.XXXX, a to najmä jej fyzickými útokmi, agresívnym správaním, hrubými a vulgárnymi urážkami, robením schválností, vysmievaním sa, hrozbami zabitím, ignorovaním maloletých dcér, vyhrážaním sa samovraždou, citovým vydieraním a ohrozovaním fyzického, mravného a psychického vývoja maloletých detí strán nadmerným požívaním alkoholických nápojov aj v ich prítomnosti, ako aj vyššie popísaným agresívnym správaním. Uvedené opakovanie potvrdili aj obe maloleté dcéry strán ich kolíznemu opatrovníkovi, t. j. Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany. Dňa 01.03.2022 chcela žalovaná zabiť najmladšieho, vtedy iba dvojročného syna B.. Z dôvodu obavy o život a zdravie maloletých detí strán pred vyššie popísaným neovládateľným správaním žalovanej sa žalobca z nehnuteľností aj s maloletými deťmi vysťahoval k svojim rodičom. Žalobca spolu s troma maloletými deťmi žije spolu s

rodičmi v 2 izbovom byte, pričom tieto podmienky sú pre maloleté deti a ich záujmy neúnosné. Maloletá H. spí v spoločnej izbe so svojou starou matkou, kde majú samostatné lôžka, maloletá G. spí na gauči v obývačke, maloletý B. spí so svojim otcom v samostatnej izbe na manželskej posteli, pričom deti nemôžu užívať svoje detské izby. Na styk s maloletými deťmi strán v zmysle neodkladného opatrenia súdu sa žalovaná riadne, včas a triezva nedostavovala a neplnila si voči nim ani jej vyživovaciu povinnosť uloženú jej neodkladným opatrením súdu. Žalobca preto podal na súde prvej inštancie žalobu o vrátenie daru. Svojím neakceptovateľným správaním žalovaná znemožňuje užívanie nehnuteľnosti žalobcovi a spoločným maloletým deťom, nakoľko ich ohrozuje psychicky i fyzicky. Matka maloletým deťom počas styku psychicky aj fyzicky ubližuje, minulý týždeň nazvala najstaršiu dcéru slovami vyjebaná piča a vykrútila jej zranenú ruku, mladšiu dcéru proti jej vôli chytá zozadu za krk. Keď chcela mladšia dcéra naposledy odísť zo styku s matkou o hodinu skôr, matka sa jej škodoradostne vysmiala a k tomu dodala grimasu so slovami, že podľa rozhodnutia súdu pri nej musí ešte hodinu vydržať. Matka robí deťom schválnosti, ako napríklad, že im vypína filter na akváriu alebo im berie ich veci, citovo ich vydiera (napr. tak, že ak povedia niekomu, že mama má doma fľašu s alkoholom tak ju zavrú do väzenia a pod.), pravidelne sa im vysmieva a robí na ne grimasy, matka sa pravidelne vyhráža samovraždou. Žalobca sa nachádza v tiesnivej situácii, nakoľko žalovaná nechce opustiť rodinný dom a on sa s deťmi nemôže nasťahovať naspäť, nakoľko existuje dôvodná hrozba o bezpečnosť a zdravie žalobcu i maloletých detí. Žalovaná na jeseň roku 2022, opäť stratila kľúče od domu. Od tej doby sú predné hlavné vchodové dvere uzamknuté, zámok je zvonka aj zvnútra rozsekaný, nedá sa otvoriť. Žalovaná vyvalila zadné dvere na terase, od tejto doby je dom stále otvorený, celú zimu sú zadné terasové dvere, ktoré majú kľučku len zvnútra, iba privreté. Nedajú sa zatvoriť. Do domu celú zimu fúkalo a vlhol. Týmto konaním žalovaná ničí a ohrozuje majetok žalobcu a jediný domov troch maloletých detí. U žalovanej nejde o podozrenie z násillia, ale o preukázanú skutočnosť. Uvedené vyplýva aj z neodkladného opatrenia zo dňa 11.01.2023, č. k. 9P/154/2022, aj z psychologickkej správy ÚPSVaR zo dňa 08.09.2023. Žalobca mal za to, že osvedčil dostatočnú potrebu neodkladnej úpravy pomerov, najmä s poukazom na potrebu zabezpečenia stabilného domova a primeraných podmienok pre život maloletých detí a s poukazom na skutočnosť, že z jeho strany došlo k dôvodnému a platnému zrušeniu darovacej zmluvy (zaslaním výzvy na vrátenie daru), v dôsledku čoho sa žalobca opäť stal vlastníkom spoluvlastníckeho podielu, pri ktorom je ako jeho vlastník v príslušnom katastri nehnuteľností zapísaná žalovaná. K návrhu žalobca priložil žalobu zo dňa 10.05.2023, rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 6P/78/2022-150 zo dňa 19.09.2023 o rozvoze manželstva a úprave výkonu práv a povinností rodičov na čas po rozvoze k maloletým deťom, Psychologickú správu z poradenského procesu zo dňa 08.09.2023.

1.3 Súd prvej inštancie konštatoval, že v predmetnej veci nebolo možné mať násillie (resp. dôvodné podozrenie z násillia) žalovanej voči žalobcovi a ich maloletým deťom za osvedčené, keď žalobca tvrdené násillie žalovanej voči nemu a ich deťom ničím nepodložil, a preto jeho tvrdenia zostali len v rovine ničím neosvedčených subjektívnych tvrdení. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e) C. s. p. sa vzťahuje na výnimočné situácie väčšinou zjavného fyzického (alebo osvedčeného vážneho psychického) násillia zo strany niektorej spoločnej osoby. Žalobca nepredložil žiadny relevantný dôkaz (napr. potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija políciou podľa § 27a ods. 1 a 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, lekárske správy, fotografie zranení, rozhodnutia OO PZ o začatí trestného stíhania žalovanej v konaní a pod.), pričom doloženú Psychologickú správu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany nemožno považovať za dostačujúci dôkaz preukazujúci správanie žalovanej dosahujúce intenzitu násillia. Návrhu žalobcu podľa súdu prvej inštancie zároveň chýba potrebná naliehavosť, keďže k tvrdenému násillnému správaniu žalovanej malo dôjsť v roku 2023, zároveň i doložená Psychologická správa z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany je z 08.09.2023 a tiež i uznesenie Okresného súdu Trnava č. k.: 9P/54/2022, na základe ktorého má byť preukázané, že zo strany žalovanej nejde o podozrenie z násillia, ale o preukázanú skutočnosť je z 11.01.2023. Žalobca sa zákazu vstupu do nehnuteľností domáha návrhom podaným až po viac ako roku. Súd ďalej argumentoval, že z rovnakých dôvodov nebolo možné mať za osvedčené ani to, že by žalovaná svojim konaním ohrozovala telesnú alebo duševnú integritu žalobcu alebo ich maloletých detí, a teda nebol daný dôvod ani na vydanie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) C. s. p.. Záverom konštatoval, že správanie žalovanej spôsobom, ktorý by odôvodňoval nariadenie neodkladného opatrenia je predmetom dokazovania vo veci samej o vrátenie daru, resp. o určenie vlastníckeho práva, keď rovnaké, resp. veľmi obdobné skutočnosti ako sú uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, sú uvádzané i v žalobe žalobcu zo dňa 10.05.2023. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pritom žalobca nepriložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by násillie alebo hrozbu násillia žalovanej voči nemu alebo ich spoločným maloletým deťom v súčasnosti osvedčoval. Prípadné preukázanie násillia žalovanej

voči žalobcovi a ich deťom v minulosti, môže mať relevanciu iba pre prípadné rozhodnutie vo veci samej, nie však pre vydanie neodkladného opatrenia. Žalobca teda ničím neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy zo strany žalovanej voči nemu a ich maloletým deťom, a teda že bez nariadenie neodkladného opatrenia by mu mohla vzniknúť ťažko napravitelná ujma.

1.4 O nároku na náhradu trov tohto konania súd prvej inštancie nerozhodoval, keďže nejde o konečné rozhodnutie.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, pričom výslovne nekonkretizoval odvolacie dôvody, z obsahu odvolania je však možné vyvodiť, že namietał zmätočnosť a nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. b, f, h C. s. p.).

2.1 V podanom odvolaní predovšetkým poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodol v expresnom, veľmi neštandardnom termíne – na druhý deň po podaní návrhu. Ako zmätočné a nepreskúmateľné namietał odôvodnenie súdu prvej inštancie, že žalobca ničím nepodložil svoje tvrdenia, čím boli porušené žalobcove základné práva na náležité a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia. Pripomenul, že predložil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 6P/78/2022-150 zo dňa 19.09.2023, ktorým súd rozhodol o rozvođe manželstva a psychologickú správu z ÚPSVaR, z ktorej jednoznačne vyplýva, že deti majú odmietavý postoj k matke, majú strach z ohrozovania matkou najmä u najmladšieho brata, pričom tento strach nadobudli po traumatických udalostiach a zážitkoch s matkou. Všetky tri maloleté deti sú zverené otcovi a staršie dve deti sa s matkou odmietajú stretávať, najmladší sa stretáva len za prítomnosti otca. Maloleté deti nemôžu užívať nehnuteľnosť – svoj domov, na ktorý sú zvyknuté, keď im matka nadáva je pod vplyvom alkoholu a traumatizuje deti. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že nepreukázanie naliehavosti neodkladnej úpravy pomerov spočíva aj v tom, že žalobca podal návrh viac ako rok po vykonaní psychologickej správy. Správanie matky voči maloletým deťom stále trvá, a psychologická správa len preukazuje, že deti trvalo trpia strachom a traumou z matky, avšak aj samotná skutočnosť, že deti sú zverené otcovi a s matkou sa majú stretávať len za prítomnosti otca je dostatočným dôkazom ich traumatizácie. Je neprípustné, aby maloleté deti nemohli pri tomto správaní matky užívať svoj domov. Poukázal na čl. 6 základný princípov C. s. p., ako aj na čl. 1. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, z ktorých možno vyvodiť záver, že na poskytnutie ochrany stačí aj dôvodné podozrenie z násilia. Uvedené osvedčil predložením rozhodnutí o zverení maloletých do osobnej starostlivosti otca a o nariadení stretávania sa s matkou za jeho prítomnosti a výpoveďami detí u psychológa na ÚPSVaR, a najmä už neúmerne dlhý čas, kedy sú deti nútené bývať mimo vlastného domu sú dostatočným osvedčením potreby úpravy pomerov. Žalobca považuje za dôvodne ohrozené právo maloletých detí a žalobcu na obydlie, pričom zo zistených skutočností nevyplýva, že by žalovaná nemala objektívnu možnosť zabezpečiť si iné bývanie. Zdôraznil, že žalovaná v posledných rokoch sústavne a intenzívne psychicky ako i fyzicky ubližovala žalobcovi ako aj spoločným maloletým deťom najmä jej fyzickými útokmi, agresívnym správaním, hrubými a vulgárnymi urážkami, robením schválností, vysmievaním sa, hrozbami zabitím, ignorovaním maloletých dcér, vyhrážaním sa samovraždou, citovým vydieraním a ohrozovaním fyzického, mravného a psychického vývoja maloletých detí strán nadmerným požívaním alkoholických nápojov aj v ich prítomnosti ako aj vyššie popísaným agresívnym správaním. Uvedené opakovane potvrdili aj obe maloleté dcéry strán ich kolíznemu opatrovníkovi, teda Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany. Dňa 01.03.2022 chcela žalovaná zabiť najmladšieho, vtedy iba dvojročného syna B.. Z dôvodu obavy o život a zdravie maloletých detí strán pred vyššie popísaným neovládateľným správaním žalovanej, bol žalobca nútený sa z nehnuteľností aj s maloletými deťmi vysťahovať k svojim rodičom. Matka maloletým deťom počas styku psychicky aj fyzicky ubližuje, minulý týždeň nazvala najstaršiu dcéru slovami vyjebaná piča a vykrútila jej zranenú ruku, mladšiu dcéru proti jej vôli chytá zozadu za krk. Keď chcela mladšia dcéra naposledy odísť zo styku s matkou o hodinu skôr, matka sa jej škodoradostne vysmiala a k tomu dodala grimasu so slovami, že podľa rozhodnutia súdu pri nej musí ešte hodinu vydržať. Otec ďalej uviedol, že matka robí deťom schválnosti ako napríklad, že im vypína filter na akváriu alebo im berie ich veci, citovo ich vydiera (napr. tak, že ak povedia niekomu, že mama má doma fľašu s alkoholom tak ju zavrú do väzenia a pod.), pravidelne sa im vysmieva a robí na ne grimasy, matka sa pravidelne vyhráža samovraždou. Žalobca sa nachádza v tiesnivej situácii, keď žalovaná nechce opustiť rodinný dom a on sa s deťmi nemôže nasťahovať naspäť, nakoľko existuje dôvodná hrozba o bezpečnosť a zdravie žalobcu i maloletých detí. Žalovaná na jeseň roku 2022, opäť stratila kľúče od domu. Od tej doby sú predne hlavne vchodové dvere

uzamknuté, zámok je zvonka aj zvnútra rozsekaný, nedá sa otvoriť. Žalovaná vyvalila zadne dvere na terase, od tejto doby je dom stále otvorený, celú zimu sú zadné terasové dvere, ktoré majú kľučku len zvnútra iba privreté. Nedajú sa zatvoriť. Do domu celu zimu fúkalo a vlhol. Ak týmto konaním žalovaná ničí a ohrozuje majetok žalobcu a jediný domov troch maloletých detí.

2.2 Žalobca žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrhu vyhovie a zaviazže žalovanú na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 C. s. p.), po tom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 362 ods. 1 a § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d) C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že žalobca použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

4. Preskúmaním obsahu spisu, najmä žaloby vo veci samej (zo dňa 10.05.2023), návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (zo dňa 19.03.2024), napadnutého uznesenia a pripojených listín odvolací súd zistil, že žalobca sa vo veci samej domáha určenia vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach opísaných vyššie z dôvodu naplnenia ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka (odvolanie darovania) z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov žalovanou voči žalobcovi a ich maloletým deťom. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť nevstupovať do vyššie uvedených nehnuteľností z dôvodov popísaných v odseku 1.2 odôvodnenia tohto rozhodnutia. Najmä poukázal na osvedčenie násillia žalovanej voči spoločným maloletým deťom a potrebu zabezpečenia stabilného domova a primeraných podmienok pre život maloletých detí, keď z jeho strany došlo k dôvodnému a platnému zrušeniu darovacej zmluvy voči žalovanej.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia, odvolacie dôvody i argumenty žalobcu použité v odvolacom konaní bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia najmä z dôvodu, že nemal za osvedčené násillie zo strany žalovanej voči žalobcovi a deťom v súčasnosti, nemal za osvedčené, že by žalovaná ohrozovala telesnú alebo duševnú integritu žalobcu alebo ich maloletých detí. Nenašiel teda dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) a f) C.s.p..

6. Podľa § 324 ods. 1 C. s. p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) C. s. p., neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) C. s. p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje.

10. Podľa § 329 ods. 2 C. s. p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu odvolací súd vychádzal z toho, že aplikácia citovaných ustanovení § 325 ods. 2 písm. e) a f) C. s. p. prichádza do úvahy v prípadoch, keď má súd za osvedčené dôvodné podozrenie z násillia na navrhovateľovi neodkladného opatrenia, ohrozenie jeho telesnej alebo duševnej integrity konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Dôkazné bremeno zaťažuje samotného navrhovateľa. Napriek skutočnosti, že v

konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, na osvedčenie dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia nie je postačujúce len tvrdenie navrhovateľa. Navrhovateľ musí relevantným spôsobom osvedčiť dôvodné podozrenie z násillia voči jeho osobe, ohrozenie svojej telesnej alebo duševnej integrity konaním osoby, voči ktorej návrh smeruje. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich. Listinami, ktorými navrhovateľ osvedčuje ohrozenie svojej telesnej alebo duševnej integrity, resp. znaky fyzického či psychického násillia sú spravidla lekárske správy, trestné oznámenie, čestné vyhlásenie tretej osoby, ktorá bola v pozícii svedka, písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod. ((porovnaj Števec, M., Ficová, S., Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016, 1097-1098s., uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/3/2010).

12. V preskúmanej veci ani odvolací súd nemal zo strany žalobcu dostatočne spoľahlivo osvedčenú dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi ním a žalovanou. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia chýba potrebná naliehavosť. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca s maloletými deťmi nebýva v nehnuteľnostiach, do ktorých navrhuje zakázať žalovanej vstup. Žalobca s maloletými deťmi býva v byte svojich rodičov. Zakázať vstup osobe dôvodne podozrivej z násillia možno len do domu alebo bytu, kde býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia (citované ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e) C. s. p.), resp. zakázať aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje násillia (citované ustanovenie § 325 ods. 2 písm. f) C. s. p.). Dôvody uvádzané žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ním navrhované rozhodnutie (petit návrhu) tak nekorešpondujú so zákonnými predpokladmi, pri splnení ktorých je možné nariadiť navrhované neodkladné opatrenie. Inak povedané – nie je splnený základný predpoklad nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorým je domáhanie sa uloženia povinnosti žalovanej nevstupovať do domu alebo bytu, v ktorom býva žalobca s maloletými deťmi. Odôvodnenie návrhu tým, že žalovaná nechce opustiť rodinný dom a žalobca s deťmi sa nemôžu nasťahovať do tohto domu z dôvodu hrozby násillia zo strany žalovanej, je vo vzťahu k navrhovanému neodkladnému opatreniu právne nevýznamné. Účelom citovaných ustanovení § 325 ods. 2 písm. e) a f) nie je riešenie vlastníckeho sporu medzi stranami. Tomuto slúžia iné právne nástroje, napr. žaloba vo veci samej, ktorú si žalobca na súde prvej inštancie uplatnil. V rámci prejednania žaloby vo veci samej budú preskúmané aj jeho tvrdenia, uvádzané v rámci predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako napokon správne konštatoval aj súd prvej inštancie. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie konštatuje aj tú skutočnosť, že neodkladné opatrenie je procesným inštitútom slúžiacim na úpravu pomerov, ktoré neznesú odklad, úprava ktorých je naliehavá. Žalobca však argumentoval doslovnými tvrdeniami, ktoré uvádzal už v návrhu zo dňa 12.12.2022 na zmenu neodkladného opatrenia v konaní Okresného súdu Piešťany 9P/154/2022, pričom vtedy aj teraz tvrdil, že uvedená situácia sa stala minulý týždeň (č. l. 30 a č. l. 128 súdneho spisu 6C/16/2023). Súd prvej inštancie tak správne dospel k záveru, že v súčasnosti – v čase konania o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, násillie zo strany žalovanej voči žalobcovi a maloletým deťom nemal osvedčené.

13. Odvolací súd dodáva, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého sa žalobca domáhal, bol súd prvej inštancie povinný rozhodnúť do 24 hodín od doručenia návrhu (§ 328 ods. 2 posledná veta C.s.p.), nešlo teda o veľmi neštandardný termín (ako tvrdil žalobca v odvolaní), ale o súdom prvej inštancie dodržanú zákonnú lehotu.

14. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Odvolací súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť odvolacích námietok žalobcu. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, zistené skutočnosti správne vyhodnotil a správne aplikoval príslušné právne normy. Svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Postupom podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. preto odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd nerozhodoval, pretože toto patrí až konečnému rozhodnutiu (§ 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p.).

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).